

RADIOCOMUNICATII

si

RADIOAMATORISM

8-9 / 94

PUBLICAȚIE EDITATĂ DE FEDERAȚIA ROMÂNĂ DE RADIOAMATORISM

CONCURS OMAGIAL

REGULAMENT SPECIAL

1. Numele concursului:

Cupa "45 ani de radioamatorism YO" - YO-45

2. Date, ore:

unde scurte:

luni 29 august 1994 între orele 15 - 17 UTC = 18 - 20 ora locală;

U.U.S.:

luni 22 august 1994 între orele 15 - 17 UTC = 18 - 20 ora locală

3. Categoriile de participanți:

separat individual și echipe - stații de club

A = cu o vechime de autorizare de la 01 la 10 ani inclusiv

B = cu o vechime de autorizare de la 11 la 20 ani inclusiv

C = cu o vechime de autorizare de la 21 la 30 ani inclusiv

D = cu o vechime de autorizare mai mare de 31 de ani

NOTĂ:
La stațiile de club se va lua în considerare data la care a fost autorizată stația respectivă.

4. Frecvențe și moduri de lucru:

telegrafie telefonie (Interzise legăturile mixte CW/fonie)

unde scurte:

3510 - 3560 KHz pentru legături în CW

3675 - 3775 KHz pentru legături în fonie

U.U.S.:

144 - 146 MHz conform planului de benzi al IARU Reg. 1a

5. Apelul concursului:

TEST YO-45 și în CW TEST YO

6. Schimburi:

U.S. = RS(T) + grupa de 2 cifre + prefix județ sau BU

U.U.S. = RS(T) + grupa de 2 cifre + QTH locator

Grupa de 2 cifre reprezintă numărul de ani împliniți de la autorizarea stației. Stațiile cu o vechime sub 10 ani vor transmite prima cifră 0, ex. 08 iar cele cu o vechime de autorizare sub 1 an vor rotunji la 1, deci vor transmite 01. Această grupă se păstrează de-a lungul întregii competiții.

7. Punctaj:

unde scurte:

o legătură cu o stație cat. A = 2 pct.

o legătură cu o stație cat. B = 4 pct

o legătură cu o stație cat. C = 6 pct

o legătură cu o stație cat. D = 8 pct

unde ultrascurte:

1 pct./Km distanța între corespondenți care se înmulțește cu:

1 = pentru o legătură cu o stație de cat. A

2 = pentru o legătură cu o stație de cat. B

3 = pentru o legătură cu o stație de cat. C

4 = pentru o legătură cu o stație de cat. D

8. Multipliator:

unde scurte:

numărul județelor lucrate inclusiv cel propriu

U.U.S.:

numărul careurilor medii lucrate inclusiv cel propriu

9. Scorul:

suma punctelor din legături X multipliatorul

10. Condiții speciale:

cu aceeași stație se poate lucra a doua oară în cea de-a doua oră a concursului dar în alt mod de lucru și pe segmentele de bandă alocate fiecărui mod de lucru. Județul contează ca multipliator o singură dată indiferent de modul de lucru.

11. Termene și adrese pentru loguri:

U.S. = 08.09.1994 data poștei

U.U.S. = 02.09.1994 data poștei

F.R.R.

C.P. 22 - 50 71100 București

CUPRINS

• Concurs Omagial	pag. 0
• Un nou radioclub	pag. 1
• In Memoriam YO2BU	pag. 1
• Alte construcții și utilizări ale grid-dip-metrului	pag. 3
• Conferința YARU-Region I	pag. 6
• Sinteză de frecvență pentru banda de 2m	pag. 7
• Cum mi-am adaptat antena	pag. 9
• Reductor cu bile	pag. 10
• Filtru audio cu selectivitate variabilă	pag. 11
• Transmatch-ul PRO!	pag. 13
• Alimentator multiplu	pag. 14
• Alimentator de putere	pag. 16
• Stabilizator de tensiune	pag. 17
• Idei ... Idei	pag. 17
• Modem RTTY/AMTOR/CW	pag. 18
• Transceiver US	pag. 19
• Esperanto? Nimic mai simplu	pag. 21
• Informații tehnice	pag. 21
• Catalog tranzistoare	pag. 22
• Diverse	pag. 23
• Publicitate	pag. 25
• Concursuri	pag. 25

DONAȚII ȘI SPONSORIZĂRI:

Valentin Mayer - 330.000 lei.

Tnx!

**RADIOCOMUNICAȚII ȘI
RADIOAMATORISM 8-9/94**
PUBLICAȚIE EDITATĂ DE FEDERAȚIA
ROMÂNĂ DE RADIOAMATORISM

Abonamente pentru semestrul II - 1994: **2000 lei** - abonament colectiv; **2500 lei** - abonamente individuale sau persoane juridice. Sumele se vor depune în contul FRR 45.10.70.1275 B.C.R.-S.M.B. Alte informații:

FRR C.P. 22-50 R-71.100 București; tel. 01/615.55.75
Tipărit BIANCA S.R.L. Preț 300 lei; 1DM; 0,75\$

Tehnoredactare computerizată: CORNEL CĂNĂNAU

ISSN = 1222 - 9385

UN NOU RADIOCLUB

Este cunoscut rolul important pe care radiocluburile noastre îl pot juca în atragerea spre radioamatorism a unui număr cât mai mare de oameni, în sprijinirea cu materiale, aparatură și experiență a noilor autorizați. Radioclubul trebuie să fie un loc în care să ne adunăm cu plăcere, în care să ne povestim realizările, un loc în care să primim și să dăm ajutor.

Ministerul Sportului și Turismului sprijină practic câte un radioclub în fiecare județ. Excepție face județul Arad.

Pe lângă aceste radiocluburi județene subvenționate, își desfășoară activitatea în țară, uneori cu rezultate evidente, alte câteva sute de stații colective. Noul regulament, considerând toate stațiile colective de categoria I-a și permițând lucrul la acestea a tuturor radioamatorilor autorizați, a determinat după 1990 o scădere a numărului de indicative al căror sufix să înceapă cu litera K.

Evident că acele cluburi care doresc să păstreze două sau trei indicative o pot face.

O altă cauză a scăderii numărului de radiocluburi o constituie lipsa de aparatură precum și greutățile de întreținere a unor sedii. Din păcate aceste greutăți se vor accentua în anii care vin.

Din această cauză FRR sprijină înființarea de noi radiocluburi, dar numai acolo unde sunt efectiv condiții tehnice de dotare și desfășurare a activității.

Un asemenea caz este la Societatea CONEX ELECTRONIC SRL - din București, str. Maica Domnului nr. 48. Patronul, Costel Mihalache, deține certificat de radioamator din 1983. Magazinul distribuie componente electronice, aparatură de măsură, scule, tehnică de calcul și echipamente de radiocomunicații.

Domnul Mihalache hotărăște să asigure spațiu și să sprijine material funcționarea unui radioclub la etajul I al imobilului în care-și are sediul firma sa. Obținem autorizație aici pentru YO3KBN, instalăm antene pentru US și UUS. Aparatură YAESU. Deschidere oficială cu ziaristi, fotografi și mulți alți invitați. Dl. Mihalache este acum YO3GDS, iar George, un colaborator al său, YO3GDR. Alți colaboratori își vor susține examenele și-și vor lua licențele în sesiunea următoare.

Succes și DX-uri acestui nou radioclub și prosperitate în afaceri pentru CONEX ELECTRONIC SRL!

YO3APG

IN MEMORIAM YO2BU

Pe 20 mai 1994 a plecat dintre noi Dan Constantin - YO2BU. Pionier al radioamatorismului românesc, a contribuit enorm de-a lungul vieții sale la răspândirea acestei nobile pasiuni, care este radioamatorismul, în rândul tineretului. În ultimii ani a trăit mai retras. Vârsta înaintată, boala, numărul tot mai mic de prieteni care să-i treacă pragul, necazurile zilnice l-au făcut să fie mai puțin activ. Se bucura întotdeauna când la telefon îi uram "La mulți ani!" Oful lui a rămas până aproape la sfârșit activitatea radioclubului YO2KAB. S-a bucurat enorm când a aflat că YO2DM - Delia Mureșan, se ocupă acum de Radioclubul Județean Timiș.

Multe s-ar putea spune despre inginerul Dan Constantin. Noi am mai publicat câte ceva.

Și vom mai scrie, pentru că efectiv numele său este legat de Istoria Radioamatorismului Românesc.

A lucrat folosind pe rând diferite indicative: CV5X (prin 32-35); YR5X (36); YR5XD (36); YR5XJ (37). După război lucrează și el ca "pirat" cu YR5PK, YR5J și chiar YO5J. Obține

apoi după 49 autorizație și indicativul YO2BU, dar îi este ridicată (pentru o anumită perioadă) câțiva ani mai târziu. În 1956 îl găsim ca YO2-69. Apoi iar, YO2BU până la sfârșitul vieții. O viață dedicată radioamatorismului. Multe s-ar putea scrie despre ing. Dan Constantin, despre sutele și miile de copii pe care i-a îndrumat spre radioamatorism. O vom face poate cu altă ocazie.

Acum, aici, cred că cel mai potrivit omagiu îl putem aduce, publicând scrisoarea pe care YO2CJ - Iosif Remete din Petroșani, ne-a trimis-o de curând.

YO3APG

DR OM'S

Azi în jurul amiezii YO2ADQ - Petru din Petroșani mi-a telefonat trista știre de încetare din viață a bunului meu prieten Costi - YO2BU în preziua aniversării prenumelui său - Constantin și Elena. Chiar dacă așa este orânduit de Dumnezeu sau de natură, ca generația mai în vârstă să dispară cu rândul, prin trecerea în neființă a celui care a fost operatorul stației YO2BU, radioamatorismul românesc pierde un pion atât de activ și unul din fondatorii colectivității sau mai bine zis a asociației radioamatorilor români. Din totdeauna a fost un radioamator "pur-sânge" și mare propagandist al acestei activități, bazate pe cinste, colegialitate, respect reciproc și îndeosebi fără vreun avantaj pecuniar.

Ne-am cunoscut în trafic la începutul anului 1950. M-a vizitat și l-am vizitat acasă în mai multe rânduri în cursul deceniilor, cu care ocazie mi-a povestit multe din activitatea sa în domeniul radioamatorismului. Cele câteva date scrise de amicul Lațcu Petru - YO2ADQ - în revista "Radiomamtor YO", nr. 12/1992 le cunosc și eu căci 2BU mi le-a povestit și mie împreună și cu multe altele.

De fapt "radiofonia" a început să-l intereseze încă din postura de licean, de la orele de fizică, învățând despre undele hertziene. În acel timp a văzut la cineva un aparat de radio în care se ascultau seara 2-3 posturi care emiteau muzică. Construcția a fost un detector cu galenă de proveniență industrială. De fapt și eu am un asemenea "aparat" industrial de proveniență franceză. Așa că elevul Dan și-a pus îngând să realizeze și el un asemenea receptor pe care l-a și făcut. De aici scântela care aprinzând dragostea pentru undele electromagnetice l-a călăuzit întreaga lui viață pe oriunde l-a dus soarta. Receptorul cu reacție, realizat în ultimul an de liceu a fost deja o perfecționare în domeniul recepționării undelor, care au început să brâzdeze eterul de stațiile oficiale precum și de radioamatorii de aveau.

Primul lui emițător a fost un autooscilator cu o lampă alimetată cu 4V la filament dintr-un acumulator, iar receptorul cu reacție de tip 0V1 cu care a început să lucreze (natural clandestin) în telegrafie cu indicativ ales de dânsul. Au fost vremuri când trebuia să-și demonteze emițătorul în componente după ce termina distracția de trafic și să-l monteze din nou când îi venea "cheful" de trafic, de frica autorităților. I-a mers mai bine când a ajuns la ocolul silvic și sarcinile de serviciu l-au adus în munți să studieze flora și fauna pădurilor.

Acolo avea o căsuță (baracă) unde locuia luni întregi. Acolo avea să o aducă apoi pe domnișoara Rita (de la Mărgărita), crescută cu guvernanta în casă mare de oameni înstăriți. Dragostea neavând legi, fosta domnișoară cu tabeturi alese în prezența (de acum) soțului ei, radioamatorul Costi, s-a obișnuit repede și s-a acomodat cu "apartamentul" compus dintr-o cameră din bărne, unde s-au adunat la un loc dormitorul, sufrageria,

bucătăria, camera de alimente și bineînțeles și "cabina de radioemisie-recepție" a soțului iubit. Rita se bucura și ea văzându-și soțul fericit când reușea să contacteze vreun alt radioamator aflat undeva la mii de kilometri.

Soarta vieții l-a făcut să pelegrineze în mai multe localități și până la urmă, la cedarea Basarabiei, s-a refugiat la Timișoara, unde la început a lucrat ca tehnician de reparații radio. Bineînțeles că și aici a început să facă "propaganda" radioamatorismului căutând alți radioamatori.

Mai apoi a colaborat la înființarea radioclubului jud. Timișoara și punerea în funcțiune a stației YO2KAB, organizând pe vremea AVSAP cursuri și concursuri de telegrafie pentru radioamatori. Totdeauna spunea că radioamatorismul trebuie să sprijine fără echivoc această asociație, deoarece radioamatorii sunt rezerva "caldă" a transmisioniștilor din armată în orice moment când țara are nevoie de asemenea specialiști. Să nu mai amintesc de faptul că în cazuri de calamități naturale - cum s-a întâmplat și la noi - radioamatorii întotdeauna au fost gata să ajute autoritățile când sistemul oficial de comunicații a ieșit din uz, precum și în alte dăți pe care le știm și noi, căci le-am trăit cu toții.

Am scris cam mult și multe, dar mai vreau să scriu despre ceva care merită să fie notat undeva în "analele" radioamatorismului românesc și nu cred că știu mulți

sau că a notat cineva acest lucru care ar trebui să intre în "istoria radioamatorismului românesc" dacă se încumetă cineva s-o scrie.

Vă rog DR OM Andy ca această scrisoare, după ce ați citit-o s-o dați secretarului general, d-lui V. Ciobănița s-o arhiveze lângă celelalte scrisori pe care dânsul le tot colectează, să aibă date despre activitatea unor radioamatori cu fapte mai de excepție.

Se face că regretatul ing. Dan Constantin în postură de radioamator într-o seară a anilor 1934-1936 în timp ce asculta stațiile de radioamatori, la un moment dat, a auzit niște semnale morse de apel general foarte slabe și insistente. Crezând că este o stație DX l-a chemat. Stația respectivă i-a comunicat că transmite de pe un vas prins de gheață în Oceanul Înghețat de Nord, și că au rămas acolo doar câțiva oameni, deoarece ceilalți au plecat să găsească vreun așezământ să se salveze și să anunțe autoritățile de situația navei. Operatorul l-a rugat pe Costi să anunțe autoritățile de cazul lor pentru salvare căci energia electrică și alimentele sunt terminate. Costi a încercat să cheme stații din Rusia, respectiv URSS de atunci, dar și-a dat seama că cu puterea lui de câțiva wați nu prea are șanse să fie auzit.

Știind acum despre ce este vorba, a schimbat tactica și atunci a căutat o stație de germană pe care l-a auzit cel mai tare, căruia i-a transmis în CW cu text în clar în limba germană situația în care se găsește vasul sovietic, rugându-l să transmită mesajul la amatorii din URSS și eventual autorităților navale, dând și coordonatele vasului aflat la împas între ghețuri. QSO-ul a fost auzit și de alte stații de radioamatori francezi și englezi, aceștia de asemenea au preluat mesajul și l-au lansat în eter căutând stațiile de radioamatori, sperând că știrea de cerere de ajutor să ajungă la autoritățile care pot rezolva situația. De aici încolo Costi n-a mai știut nimic de situația vasului și a celor de pe acesta.

În anii 1950 pe vremea AVSAP-ului o delegație de radioamatori YO este trimisă la Praga, cu instructorul lor YO2BU la un concurs internațional de telegrafie, la care au participat concurenți din lagărul socialist. După concurs, la masa festivă de adio, delegatul colectivului de concurenți din URSS, în discursul său a afirmat că și el este radioamator și în această postură poate

să facă afirmații obiective despre radioamatorism ca sport distractiv, deconectant, de competiție națională sau/și internațională precum și importanța serviciilor pe care le pot aduce radioamatorii în cazuri de urgență. Aceste afirmații le face pentru că datorită mișcării de radioamatorism este și el în viață, pentru că în anii treizeci și... fiind operator transmisionist pe un vas prins în ghețuri în Arctica, cererea lui de ajutor lansat în benzile de radioamatori - căci pe frecvențele oficiale ale navigatorilor n-a fost auzit, un radioamator l-a interceptat și a retransmis mesajul de urgență în eter, acesta ajungând la autoritățile navale, care apoi, i-au salvat de la moarte sigură.

Spunea cu părere de rău că niciodată n-a aflat cine a fost radioamatorul care l-a salvat. Atunci dintre mesele din sala respectivă s-a ridicat un om uscățiv, de statură mijlocie, afirmând că el este radioamatorul care a recepționat mesajul de pe vasul prins între ghețuri și se numește Dan Constantin - YO2BU. A fost invitat la masa prezidiului unde se afla cel salvat, fostul telegrafist de bord pe nume Ernst Krenkel, marele savant și explorator rus de mai târziu, radioamator cu indicativul UA3RAEM. A urmat îmbrățișarea salvatorului cu cel salvat în aplauzele celor ce asistau la evenimentul respectiv.

A fost invitat de Krenkel la Moscova, dar Costi n-a ajuns acolo din motive lesne de înțeles pentru acea vreme.

Bineînțeles această întâmplare poate fi confirmată (sau infirmată) de cei care au participat la concursul de telegrafie din acea dată la Praga. Trebuie să fie în viață, dar cine știe unde sunt acum !?

Eu am relatat cazul așa cum mi-a povestit el, în primăvara anului 1989 când l-am vizitat. Să dea Domnul să-i fie țărâna ușoară!

Mi-a destăinuit că va pleca din lumea celor vii cu o mare amărăciune în suflet pentru că, împreună cu Rita (pe care a pierdut-o spre finele anului 1992), nu a reușit să-și convingă fiul să-i dea o asemenea educație care să-l atragă spre radioamatorism, ca acesta să contribuie în urma lui, să se țină tot mai sus stindardul radioamatorismului românesc.

Dacă tot vorbim de cei care se înscriu pe lista "silent key" aș avea o propunere către conducerea FRR și anume să se intervină la Biroul de frecvențe radio, sau mă rog unde trebuie, ca indicativele amatorilor care trec în neființă să fie atribuite măcar după 10 ani. Să nu se trateze cu aceste indicative așa cum se tratează cu numerele de înmatriculare.

Măcar prin acest gest să se aducă un pios omagiu celor dispăruți din tagma noastră. Am zis 10 ani, pentru că vedeți pentru YO2AKM care a decedat în 1989 și astăzi sosesec QSL-uri pentru traficul realizat în 1989 și mai mult.

Poate sunt prea sentimental, dar eu consider că totuși ar fi frumos să se reglementeze într-un fel și această problemă cinstind astfel memoria celui plecat dintre noi.

Am rugămintea, ca din ceea ce se cunoaște, din activitatea celui care a fost Dan Constantin - YO2BU pentru binele radioamatorismului YO, la nivel de FRR, din ceea ce știți d-voastră, din cele scrise de YO2ADQ în revista "Radioamator YO" nr. 12/1992, din relatarea mea scrisă mai sus date furnizate de alți HAM-i să întocmiți un scurt rezumat pe care să-l citiți în 2-3 minute maximum, când difuzați QTC-ul din 27 iulie a.c. când probabil veți anunța decesul lui Costi.

Vă doresc multă sănătate și viață lungă să puteți transmite cât mai multe QTC-uri!

YO2CJ
Iosif

